

Tisztelt Ügyfelünk!

Hivatalunkhoz érkezett megkeresésére az alábbi tájékoztatást adjuk:

A személygépkocsi bérebevételét terhelő előzetesen felszámított adó levonására vonatkozó rendelkezések 2019. január 1-től módosultak [az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvényben (továbbiakban: Áfa tv.) 124. § (4) bekezdés, 125/A. §, 325. §].

A módosított rendelkezések értelmében a gazdasági tevékenység érdekében (a továbbiakban: üzleti célú használat) és azon kívül (a továbbiakban: magáncélú használat) egyaránt használt személygépkocsi bérebevételét (ideértve a nyílt végű lízinget is) terhelő előzetesen felszámított adó 50 százaléka nem helyezhető levonásba a magáncélú használat miatt.

Az Áfa tv. 124. § (4) bekezdés *b)* pontjában foglalt 50 százalékos levonási tilalom alkalmazása során az adóalany - figyelemmel az Áfa tv. 120. §-ának szabályára - elsősorban azt köteles vizsgálni, hogy a személygépkocsi bérebevétele bármilyen mértékben szolgálja-e az adólevonásra jogosító gazdasági tevékenységet. Amennyiben igen, akkor a továbbiakban az üzleti- és magáncélú használat egymáshoz viszonyított arányát már nem szükséges meghatározni, hanem az adóalany (függetlenül az üzleti- és a magáncélú használat tényleges arányától) az Áfa tv. 124. § (4) bekezdés *b)* pontja szerinti 50 százalékos levonási tilalmat alkalmazza.

Az Áfa tv. 125/A. §-a ugyanakkor lehetőséget biztosít arra, hogy az adóalany az üzleti és magáncélra egyaránt használt személygépkocsik bérebevétele esetében eltérjen az 50 százalékos levonási tilalomtól. Ez esetben az adóalany *tételesen alátámasztva igazolnia kell az üzleti és magáncélú használat arányát*, és a levonási jogát - az Áfa tv. 120. §-ában foglaltaknak megfelelően - az adóköteles gazdasági tevékenységéhez használt arányban gyakorolhatja.

A levonási korlátozással érintett termék levonásra jogosító hasznosítása módjának, mértékének igazolására gépjárművek esetén elsősorban az útnyilvántartás szolgál, de nem zárható ki más módszer alkalmazása sem, például fuvarlevél szerinti kilométerfutás, vagy más nyilvántartás.

Az útnyilvántartáson kívüli egyéb nyilvántartás illetve dokumentum fogalmát ugyanakkor maga az Áfa. tv. nem határozza meg, és példákkal sem szolgál. Az állami adóhatóság gyakorlatában sincs külön meghatározva, hogy milyen egyéb nyilvántartások vezetését, dokumentumok kiállítását várja az adóalanyoktól.

Az Áfa. tv. az adózással összefüggő kötelezettségek teljesítésének, valamint jogok gyakorlásának ellenőrizhetővé tétele érdekében rendelkezik az adóbevallás alapjául szolgáló nyilvántartás folyamatos, megfelelően részletezett és rendszerezett vezetéséről. Az adónyilvántartásra vonatkozó általános szabályokat az Áfa tv. 180-181. §-ai határozzák meg.

Tájékoztatjuk továbbá, hogy ha az adóalany jogszabály alapján titoktartási kötelezettséggel járó tevékenysége (pl. ügyvédi tevékenység) során az útnyilvántartásban

olyan személy adatait kell feltüntetnie, akire nézve a titoktartásra kötelezett, az ilyen felkeresett személy(ek)hez megtett utakról célszerű külön útnyilvántartást vezetni. Ezen külön útnyilvántartás tekintetében a vezetésére kötelezettnek gondoskodnia kell arról, hogy annak tartalmát az állami adó- és vámhatóság ellenőrzést végző tisztviselője kivételével harmadik személy ne ismerhesse meg. Az állami adó- és vámhatóság az ilyen útnyilvántartásban foglalt adatok rögzítésére csak akkor jogosult, ha az adóhatósági eljárás során tett megállapításban az adatrögzítés jogszabálysértés bizonyításának alátámasztására szolgál.

Tájékoztatjuk, hogy a válaszlevélben részletezettek szakmai véleménynek minősülnek, kötelező jogi erővel nem bírnak.

Tisztelettel:

Nemzeti Adó- és Vámhivatal
Központi Irányítás
Ügyfélkapcsolati és Tájékoztatási Főosztály